Petak, 16.11.2012.g.

KOLIKO LI SAMO ODGOVORA U

ISUSOVIM RIJEČIMA KOJE SU SABRALI

EVANĐELISTI!

KOLIKO LI JEDNOSTAVNIH ODGOVORA

NA SVA NAŠA PITANJA O TOME KAKO

DOĆI U KRALJEVSTVO BOŽJE!

KAKO POSTATI BOLJI ČOVJEK, BOLJI

VJERNIK, ONAJ KOJI ĆE ŽIVJETI ŽIVOT

VJEČNI U BOŽJEM KRALJEVSTVU!

A MI LJUDI, GRIJEŠNI I NESAVRŠENI, TRAŽIMO POSEBNE I

TOČNE ODGOVORE, TRAŽIMO DOKAZE, TRAŽIMO NEŠTO ŠTO

ĆE NAS UVJERITI DA VJERUJEMO U GOSPODINA ISUSA KRISTA

I NJEGOV BORAVAK OVDJE NA ZEMLJI.

A ŠTO JE VJERA!?

NETKO JE NAPISAO DA JE TO "NAŠ

ODGOVOR BOGU"!

PA UPITAJMO SE, KAKO MI ODGOVARAMO

SVOJEM BOGU.

Ovih dana se na misama čitaju čitanja iz LUKINOG EVANĐELJA.

I "BACILE" SU ME U DUBOKA RAZMIŠLJANJA NAIZGLED

KOMPLICIRANE, ALI OPET TOLIKO JEDNOSTAVNE, NEKE

PRISPODOBE GOSPODINA ISUSA KOJE JE ZABILJEŽIO SVETI

LUKA EVANĐELISTA.

PRISPODOBE KOJE NAM DAJU VRLO JEDNOSTAVNE, **BOŽJE**

ODGOVORE, NA ONO ŠTO NAS MUČI U VJERI I ŠTO NAM

TREBA DA U NJOJ RASTEMO.

KAKO BI ŠTO JEDNOSTAVNIJE MOGLI REĆI "DA" SVOJEMU

BOGU A PREKO NJEGA I VJEČNOM ŽIVOTU U BOŽJEM

KRALJEVSTVU!

Često se susrećem s pitanjem da li vrijedi moliti za sebe ili druge kad se

ionako već sve zna, Gospodin Bog je sve predvidio i odredio.

Ja samo kažem da On to zna, ali mi ne

znamo, pa zato moramo dati sve, pa i

stalnu molitvu, kako bi ispunili ono što

se od nas očekuje. OSTALO JE BOŽJE.

A evo što je GOSPODIN ISUS REKAO, BOG, KOJI JE BIO KOD

NAS NA ZEMLJI. PIŠE EVANĐELIST LUKA:

"Kaza im i prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne

sustati. "U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljude

nije mario. U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu

i molila: "Obrani me od mog tužitelja." No on ne htjede zadugo.

Napokon reče u sebi: "Iako se Boga ne bojim nit za ljude marim,

ipak, jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da vječno ne

dolazi mučiti me."

Nato reče Gospodin: "Čujte što govori nepravedni sudac. Neće li

onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu

sve ako i odgađa stvar njihovu… Kažem vam, ustat će žurno na

njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na

zemlji…"

…SVE AKO I ODGAĐA STVAR NJIHOVU…

A TKO SMO TO MI, MALI I GRIJEŠNI LJUDI, DA ZNAMO I

SAZNAMO ŠTO BOG, STVORITELJ I GOSPODAR SVEGA SVEMIRA,

MISLI UČINITI S NAMA ILI NEKIM DRUGIM.

I DA LI ĆE NAM USLIŠATI MOLITVE.

PA EVO, GOSPODIN ISUS "...KAZA IM I

PRISPODOBU KAKO VALJA MOLITI I

NIKADA NE SUSTATI..."

SAMO JE PITANJE DA LI ĆEMO MI VJEROVATI, BAREM HTJETI

VJEROVATI.

I LIJEPO NA KRAJU PRISPODOBE PIŠU

ISUSOVE RIJEČI: …ALI KAD SIN

ČOVJEČJI DOĐE, HOĆE LI NAĆI VJERE

NA ZEMLJI…".

ZAPITAJMO SAMI SEBE, HOĆE LI NAĆI

GOSPODIN ISUS VJERU U NAMA, ILI ĆEMO

I DALJE TRAŽITI DOKAZE, ČUDESA, DA

NAM SE MOLITVE ODMAH USLIŠAJU I

SLIČNO.

HOĆE LI NAĆI VJERE!?

JER NAŠA VJERA U GOSPODINA JE NAŠ

ODGOVOR NA NJEGOV POZIV ZA VJEČNI

ŽIVOT U NJEGOVOM KRALJEVSTVU.

KAKVA NAM JE VJERA, KOLIKO VJERUJEMO

U TO?

ILI, O SVIMA NAMA SILNIMA KOJI MISLIMO SMO DA SMO

VJERNICI TAMAN TOLIKO KOLIKO TREBA…

SVE RADIMO KAKO TREBA, IDEMO NA MISE, ISPOVIJEDAMO SE,

PRIČEŠĆUJEMO, MOLIMO, POSTIMO, SVJEDOČIMO, DAJEMO

MILODARE I OBITELJSKI DAR, POMAŽEMO DRUGIMA, ITD…

VELIKI SMO I PRAVI VJERNICI!

TAKVIM SE SMATRAMO, TAKVIM NAS DRUGI SMATRAJU.

A EVANĐELIST LUKA JE ZAPISAO SLIJEDEĆI PRISPODOBU:

"Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a

druge podcjenjivahu, reče zatim ovu prispodobu: "Dva čovjeka

uziđoše u Hram pomoliti se – jedan farizej, drugi carinik.

Farizej se uspravan ovako u sebi molio: "Bože, hvala ti što

nisam kao ostali ljudi – grabežljivici, nepravednici, preljubnici ili

kao ovaj carinik. Postim dva put u tjednu, dajem desetinu od

svega što steknem." A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni

očiju podignuti prema nebu, nego se udaraše u prsa govoreći:

"Bože, milostiv budi meni grešniku." Kažem vam – ovaj siđe

opravdan kući svojoj, a ne onaj. Svaki koji se uzvisuje, bit će

ponižen a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

A KOLIKI OD NAS, ZAPITAJMO SE SADA, SMO SE JUČER,

PREKJUČER, PROŠLI TJEDAN ILI MJESEC, UDARILI U PRSA PRED

GOSPODINOM, NE USUĐUJUĆI NI DIĆI POGLED, I REKLI:

"BOŽE, BUDI MILOSTIV MENI

GRIJEŠNIKU."

U TIH 5 RIJEČI SU SVE MISE, MOLITVE I DOBRA DJELA.

"BOŽE, BUDI MILOSTIV MENI GRIJEŠNIKU."

I meni je kroz misli, dok ovo pišem, prošlo pitanje kad sam ja zadnji put

rekao, U STANJU PONIZNOSTI I POKORE, ove riječi.

Ne sjećam se. Prekjučer sam se, nakon dva mjeseca, a nakon mjesec

dana vlastitog nagovaranja, konačno ispovjedio. A prije sam to puno

češće radio.

A zašto? Zato jer sam se prije osjećao grješan i nedostojan primiti

ŽIVOGA GOSPODINA u sebe a da se nisam ispovjedio.

A sada se tako ne osjećam. **JER ME ULJULKALA**

MOJA KRŠĆANSKA OHOLOST.

A ONA JE VRLO OPASNA ZA SVE NAS KOJI HOĆEMO ČIM

ČISTIJI DOĆI PRED GOSPODINA.

KRŠĆANSKA OHOLOST MI GOVORI DA

JA BAŠ I NEMAM NEKIH TEŠKIH

GRIJEHA, DA IDEM ČESTO NA MISE,

MOLIM SE, SVJEDOČIM ZA GOSPODINA,

POMAŽEM DRUGIMA, NE PSUJEM,

NASTOJIM NE GRIJEŠITI.

KAO FARIZEJ IZ ISUSOVE PRISPODOBE. TIPIČNI FARIZEJ.

A KOLIKO PUTA BI SE SAMO MORAO UDARITI U PRSA, KAO

TEŠKI GRIJEŠNIK!

JER MI JE PUNO DAROVA DAO GOSPODIN A JA IH ČESTO NE

KORISTIM ILI IH NE KORISTIM DOVOLJNO NI ONAKO KAKO JE

ON TO PREDVIDIO.

KOLIKO PUTA MI MOJA KOMOCIJA ODREĐUJE KOLIČINU

MOJE MOLITVE I VJERE!

KOLIKO PUTA MOJ NESAVRŠENI "JA" POVRIJEDI DRUGE

LJUDE ILI SE "SAKRIJE" OD ONIH KOJI ME TREBAJU!

KOLIKO PUTA SE, BAREM MALO, OSJEĆAM DA SAM BOLJI

VJERNIK OD DRUGIH!

ZA SVE TO BI SE MORAO UDARATI U PRSA I GOVORITI:

"BOŽE, BUDI MILOSTIV MENI GRIJEŠNIKU."

JER SAMO TAKO MOGU RASTI PREMA GOSPODINU, KAO

RASKAJANI GRIJEŠNIK. NE KAO FARIZEJ.

GOSPODINE ISUSE KRISTE, SINE

BOŽJI, SMILUJ SE MENI GRIJEŠNIKU!

SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJI TE

TRAŽIMO, PO MILOSRĐU SVOJEM!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI.

DRAGA MAJČICE, MOLI ZA NAS GRIJEŠNIKE.